

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE.
Dziś Heleny Krol.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12.
miesięczne złp. 3.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Przesława.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzien godz:	Barometr do 00 R red w miarze Paryzkiej	Stopnie ciepla podlug Reaumura	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowie- trzne i różne uwagi
7	27" 6", 553	+ 60, 7	2", 76	Pn. Wschodni średni	Pochmurno	
12	7 . 002	+ 13, 2	2, 67	" mocny	" "	
3	7, 032	+ 14, 0	2, 34	" m cny	Chmury	
9	7 . 022	+ 7, 8	2, 88	" średni	Pogoda z Chmurami	

Część Urzędowa.

Kómornik sądowy uwiadomia Publiczność iż dnia 26 maja r. b. o godzinie 9 ranney, w Krakowie w Sukiennicach odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytacją jako to: bryczki, kredensu, kanapy, stolców, landszafów, stolika, tualety, łóżka i t. p.

Kraków d. 14 Maja 1835 r.

Józef Słodkowski.

Kómornik sądowy uwiadomia Publiczność iż dnia szesnastego czerwca 1835 r. o godzinie 9. ranney w Krakowie w Sukiennicach, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytacją jako to: pereł uryjańskich i kalakuc-kich, lichtarzy srebrnych, łyżek, grabek srebrnych, sztuców srebrnych z klingami żelaznymi czyli noży, pierścionka złotego z brylantami, nakoniec sprzętów domowych różnych, i książek żydowskich.

Kraków d. 18 Maja 1835 r.

Józef Słodkowski.

Część Polityczna.

TREŚĆ NAYNOWSZYCH WYPADKÓW TEGOCZE-SNYCH.

Wiadomości z Paryża dochodzą do d. 11 maja. Pogłoski o zaburzeniach rewolucyjnych w Lizbonie, okazały się zupełnie bezzasadne; doniesienia z tey stolicy dochodzą do 29 kwietnia. Młoda królowa zamknęła d. 22 posiedzenia kortezów, mową od tronu.— Ciągła burzliwość więźniów politycznych w sądzie izbie parów, spowodowała tenże, sąd do naysurowszych środków;— wszyscy aż do 29ciu przez gwardją municypalną z izby wyrzuceni zostali gwałtem, i do więzień *Conciergerie* na powrót zaprowadzeni. Sąd ma nadal odbywać się w obecności tylko 28miu jeden jeszcze bowiem niespokojnie zachowujący się Lagrange, wyprowadzony został i do *Conciergerie* odesłany.— Dziewięciu officerów gwardyi narodowej zawieszonych zostało w służbie, za podpisanie wiadomey protestacyi.— Policja paryska jest teraz bardzo czynną. W mieszkaniu niejakięgo P. Pariset znalazła i zabrała amunicją i broń.—Niema już wątpliwości, że pierwsze kroki Valdeza w

Hiszpanii znaczną przyniosły klęskę dla wojsk konstytucyjnych. Karliści liczą straty jego już do kilku tysięcy ludzi; wszystkie plany tego wodza odrazu zniweczone zostały. (*Szczegóły później umieszczemy.*) Według dzienników angielskich, powrócił Valdez do Pampeluny pelen rospaczy. — Gazety nawet madyckie, widocznie już potwierdzają tę niepomyślność. — Dnia 7 i 8 wielkie było poruszenie w Tullierach z powodu processu w izbie parów. — Znowu zajęć miała krwawa potyczka pod *Guernica* w Biskai, w której konstytucyoniści *ogromną klęskę* ponieśli. — Już nawet i dzienniki ministerjalne donoszą bez ogródki o klęsce krystynów pod *Guernica* która zaszła 1 maja. Iriarte dowodzący kolumną 4000 ludzi, na głowę pobity i sam raniony został, wojsko jego utraciłszy do 900 ranionych i zabitych, między którymi dwóch półkowników i 60 innych officerów, odparte zostało do Loqueitio. — W nieszczęśliwej bitwie pod Estellą dnia 22 kwietnia pomiędzy Valdezem i Zumalacarre-guy stoczonej, miało zginąć do 3000 ludzi z obojey strony. — *Dziennik Sporów* powiada, że o nieszczęśliwym powodzeniu Valdeza, już wątpić dłużej niemożna. — Cała artyllerya brygardyera Iriarte pod *Guernicą* miała wpaść w moc karlistów z wszystkimi kulami i taborami. — Nawet w Lizbonie już zaczynają mówić, że młoda królowa Donna Marya, poydzie za xięcia Nemours. — Poselstwo lorda Elliot do Hiszpanii nie było daremne; zawarto bowiem z chwałą dla obu stron konwencją, mocą której jeńcy obojey strony niebędą już rozstrzelani, lecz zgodzono się na ich wymianę w równej liczbie. Konwencya ta podpisana jest przez Zumalacarre-guy, Valdeza, i lorda Elliot, 29 Kwietnia. — Na giełdzie paryzkiej dnia 11 Maja rozeszła się pogłoska, że miasto Bilbao dostało się przez zdradę w ręce Karlistów; mało jednak znalazła wiary. Papiery hiszpańskie spadły.

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

WIEDEŃ 8 Maja. Dnia 4 b. m., deputacya stanów królestwa Czeskiego, składała najprzód Cesarzowi a potem Cesarzowej, wynurzenie żalu z powodu zgonu ś. p. Cesarza Franciska, i powinszowanie wstąpienia na tron; przyczem hr. Mitrowski, będący na czele tej deputacyi, miał do obojga NN. Państwa oddzielne przemówienia, które łaskawie odpowiedziane zostały.

BERLIN 10 Maja. Donoszą z Gdańska: »Mówią tu, że w końcu Czerwca przyplynie do tutejszego portu 3000 gwardyi rossyjskiej, która udać się ma pod Kalisz na wielką torgoroczną rewiję. Listy prywatne z Berlina i Petersburga, potwierdzają tę pogłoskę.»

PARYŻ 1 Maja. *Temps* zapewnia, że oprócz lorda Elliot, są w głównej kwaterze karlistów, posłannicy innych dworów. Lord Elliot miał mieć polecenie, nżeby wraz z niemi, utworzył przy osobie Don Karlosa ciało dyplomatyczne, gdyby mu się było powiodło opanować Burgos. Teraz z powodu zmiany gabinetu angielskiego, zmieniła się postać rzeczy.

Długo nam jeszcze Anglicy w takcie równowagi politycznej przodkować i przykład dawać będą, mówi jeden dziennik lijoński; bo co tam z niezachwianą pewnością między niższą nawet wykonywa się klasą, tegoby u nas naprożno między najwyższą i najwyższalceńszą szukano. Gdzież u nas znaleźlibyśmy coś podobnego, do tego prostego w wytartym kaftanie wyrobnika, który niedawnym czasem, kiedy Sir Robert Peel do domu z parlamentu powracał, na którym swoje wystąpienie z ministerium oświadczył, wlaższy na słup od latarni, odezwał się do tłumu, wskazując ręką na Peela: — »Nie podobna mi się wcale polityka tego gentlemna, ale muszę wyznać, że zacny i dzielny z niego człowiek; z angielskiem, prawdziwie angielskiem sercem bronil mężnie swojego zdania; i dla tego wnoszę, że mu należy wykrzyknąć trzy razy: *niech żyje!*» Przedstawienie przyjęte i wykonane natychmiast przez mnó-

stwo ludu. Znajdziemyż co podobnego u nas? Wprawdzie nie możemy we Francyi pochwycić się politykiem, tak czysto, tak godnie, tak zdrowo myślącym jak Peel, ale przecie mamy zacnych ludzi. Jednak, jakże się obchodzimy z naszymi ministrami i deputowanymi? Jeżeli nie odpowiadają naszemu politycznemu stronnictwu, wystawiamy ich wtedy za nayskaradniejszych ludzi, odmawiamy im wszelkiego talentu, wszelkiej wiadomości, i zalewamy ich strumieniami obwinień i zarzutów. Powinnibyśmy jednakże kiedy przytem pomyśleć, że tym sposobem sami się podajemy w pogardę u obcych. Bo jeżeli te zarzuty przeciw politykom na czele stojącym, są słuszne, w tedy rząd hylby najbardziejszym i jednego tygodnia ostaćby się nie mógł; jeżeli są niesłuszne, wtedy powstaje pytanie: co należy trzymać o takim narodzie, który się tak w swoich stronnicznych pismach i mowach wyraża? W Anglii nawet przeciw politycznym przeciwnikom sprawiedliwością się każdy kieruje, dlatego polityka nie ma tam tak brudnego koloru jak u nas, nie przybrała godny, szlachetny charakter.

Dnia 2 Maja. Wczoraj, jako w dzień imienin króla, przyjmował monarcha, począwszy od godziny 11 przed południem, do w pół do 5 z południa, powinszowania władz cywilnych, wojskowych i ciała dyplomatycznego. Ostatniemu przewodniczył poseł austriacki, hr. Appony, i miał do króla przemowę, w której wynurzył życzliwe powinszowanie ciała dyplomatycznego, z powodu utrzymania stałego pokoju i wzrastającej pomyślności Francyi. Król odpowiedział na tę mowę w wyrazach pełnych uprzejmości. — Prezesowie izby parów i izby deputowanych, winszowali królowi w mowach swoich nowonarodzonego wnuka; Pan Dupin namienił nadto o zamierzonyj podróży do prowincyj południowych i zachodnich, wynurzając nadzieję, że osobista obecność monarchy pogodzi umysły tak dalece, że na przyszłój sessyi nie będzie inney dążności w kraju, nad chęć pomagania dobru powszechnemu. Na tę

część mowy Pana Dupin, odrzekł król: »Bez wątpienia pragnę szczerze, zwiedzić prowincye podczas przerwy obudwóch posiedzeń; wiesz W Pan, iż czynilem to ilekroć możność potemu była. Będzie to dla mnie wielką przyjemnością, widzieć się pośród tamtejszych mieszkańców i mam nadzieję, że znajdę ich zadowolonymi.»

Dziś rano wystrzały zapowiedziały z dział uroczystość imienin królewskich, a przed południem place publiczne programatem na zabawy dla ludu przeznaczone, były tymże aż do natłoku przepelnione. Ogród i dziedzienniec Tuileriów, był także pełen ludu, a ile razy król, królowa lub rodzina królewska, pokazali się w oknach albo na balkonie, witano ich zawsze głośnemi wiewatami. Wieczorem na polach Elizejskich rzesisto oświeconych, rozpoczęły się tańce publiczne, a na moście Ludwika XV i na placu *du Trone*, spalone ognie sztuczne. Spokojność i porządek, nie były nigdzie ani na chwilę przerywane.

Dnia 3 Maja. Zdaje się być rzeczą wielo do prawdy podobną, że układy w Hiszpanii z Don Karlosem, pomyślniejszy przybierają kierunek, aniżeli z pierwszych listów lorda Elliot można się było spodziewać. Być może iż przyjdzie do skutku wzajemna ahdykacya i częściowe przywrócenie przywilejów w prowincyach zwanych *Vascongadas*.

Donoszą z Algieru pod d. 5 b. m., że rząd pozwoлил nareszcie, ażeby każdemu statkowi pocztowemu wolno było przyjąć 10 podróżnych, chcących jechać do Algieru. Z Arabami jak najlepsze panuje porozumienie i codziennie się wzmacnia. Hadjutowie, jedynie nieprzychylnie nam pokolenie, zachowują się także spokojnie będąc zagrożeni urządzeniem obozu pod Buffarik.

FRANKFORT 6 Maja. Pod napisem z Pruss, zawiera *Journal de Francfort*, następujący z Gazety Ausburgskiej wyjęty artykuł: »Otoż znowu stojiny względem Anglii, na tem samem, jak przed czterema miesiącami, stanowisku. Mamy znów ministe-

rium whigów z lordem Palmerstonem na czele wydziału interesów zagranicznych; jestto wypadek, którego się tu najmniej spodziewano; prędkieby uwierzono, iż O'Connell dostał się w grono nowego ministerium, aniżeli, że lord Palmerston wrócił znów do steru spraw politycznych świata. Szlachetny lord wznieca nie małą obawę w osobach nawykłych w kierowaniu interesów do trzymywania się jednego systemu; co do niego bowiem, nie ma on żadnego prawidła, miota się bez przestannie tu i owdzie, a niekiedy zdaje się nawet że chce umyślnie wikłać interesu i oburzać swoim dumnym postępowaniem. Takim się przynajmniej dawniej okazywał, a łatwo domysleć się można, że teraz jeszcze namiętniejszym, będzie i zechce zapewne odwziedczyć się zato, co w ostatnich czasach wycierpieć musiał. Nie da się przewidzieć, do czego to wszystko doprowadzić może; skutki jednakże postanowienia, które takiemu człowiekowi, jak Palmerston, powierza kierunek stosunków zewnętrznych W. Brytanii, w krótkce się okazać muszą. Na stałym lądzie panuje niezwyciężona nieufność ku temu dyplomacie; jakże więc można zdziałać coś dobrego, porozumieć się i ustalić należyte system pokoju, który jest celem usiłowań wszystkich rządów; kiedy w stanie niepewności, który dotąd chwije Europą, kierownicy spraw publicznych, zamiast być jednej myśli, czują owszem wstręt i nieufność ku sobie? Jest to cudem prawie, że pokój dotąd utrzymany został; lecz teraz potrzeba będzie więcej niż cudu, aby interesa nie powikłały się do tego stopnia, iżby jedno lub drugie mocarstwo narażonemu nie zostało. U nas jak się zdaje, znają dobrze całą krytyczność tego nowego położenia, i dla tego to strzegą się pogorszać jeszcze to złe. Z tego to powodu poseł naszego dworu pozostanie zapewne w Londynie, i nic zaniedbanem niebędzie, aby skłonić inne także dwory do pozostawienia tamże swoich pełnomocników; wątpić wszakże trzeba, czy się zgodzą na

to, bacząc zwłaszcza, że pełnomocnicy mocarstw północnych opuścili Londyn, aby pokazać narodowi angielskiemu, jak wielkie lord Palmerston wszędzie wzbudzał nieukontentowanie, i wtedy dopiero wrócili, gdy Peel objął kierunek ministerium. Byłoby to jednakże krokiem mądrej przezorności, zostawić swoich posłanników przy rządzie angielskim, ażeby ci zaraz na miejscu spieszenie zdolali zaradzić błędom, jakieby wydarzyć się mogły, albo ich użyć, do przyciśnienia nieprzyjaciela, który jak Fenix odradza się z własnych popiołów.

HAMBURG 6 Maja. Do Hawru przybył dnia 1 maja z Paryża, Pan Livingston, gdzie stanął u Pana Green kupca. Oczekiwano w tamtejszej przystani, na fregatę *Constitution* z Cherbourga, która powiezie Pana Livingston i jego rodzinę do Nowego-Jorku.

Doniesienie.

Osoba poświęcająca się przeszło od lat 25 ekonomii, opatrzona w przyzwoite świadectwa, gdzie była i jakie obowiązki pełniła, życzy sobie od S. Jana r. b. wniść w też same obowiązki, bliższa wiadomość w kantorze Gazety Krakowskiej udzieloną być może.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od 20 Maja do 12.

Jordan Andrzej Ob. z Galicyi.— Jordan Roman z Galicyi.— Wisniewska Marya z Galicyi.— Holm kupiec z Pruss.— Cohn z Pruss.— Doktorczyk Andrzej z Pruss.— Hubicki Roman Prokurator z Polski.— Strzyżowski Tomasz z Polski.— Deskur Helena z Polski.

WYJECHALI Z KRAKOWA.

Załęcki Teofil do Galicyi.— Wroblewski Stefan do Polski.— Dobiecki Jozef do Polski.— Nowak Stanisław do Polski.
